

Л. О. Шапенко,

кандидат юридичних наук, доцент
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-7351-641X>

А. В. Ляднов,

здобувач вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня

О. В. Ляднова,

здобувачка вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня

РЕАЛІЗАЦІЯ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ ВІЙСЬКОВИМИ АДМІНІСТРАЦІЯМИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Національний авіаційний університет
проспект Любомира Гузара, 1, 03058, Київ, Україна
E-mail: shapenkol@ukr.net

Мета статті спрямована на обґрунтування об'єктивної необхідності та особливостей модернізації кадрового забезпечення, а також формування пропозицій щодо удосконалення адміністративно-правового регулювання процесу кадрового забезпечення у військових адміністраціях як ключового елемента функціонування інституції, основними завданнями якої є здійснення заходів правового режиму воєнного стану, спрямованих на оборону, цивільний захист, громадську безпеку і порядок, охорону прав, свобод і законних інтересів громадян. **Методи дослідження:** в ході наукового пошуку були використані як загальнонаукові, так і спеціально юридичні методи пізнання, зокрема діалектичний та системно-функціональний методи, які дозволили проаналізувати пріоритетні напрямки модернізації публічно-правових відносин в Україні, перш за все, в аспекті вдосконалення кадрового забезпечення у військових адміністраціях. **Результатом** запропонованої наукової роботи є розробка теоретичних положень, на основі яких визначено, що на сучасному етапі розбудови української держави пріоритетним напрямком для проведення інноваційної модернізації публічно-правових відносин в Україні в контексті побудови стратегії під час війни, є створення прозорої системи кадрового забезпечення у військових адміністраціях, вдосконалення рівня ефективності й результативності їх діяльності. Оскільки одним з ключових аспектів для розвитку військової адміністрації є кадрове забезпечення, а досягнення поставлених перед військовими адміністраціями завдань залежить від відповідної кваліфікації їх персоналу, дисципліни, командної роботи, здатності до професійного зростання. **Обговорення:** досягти якісних змін в процесі реформування публічного управління можна лише за умови впровадження інноваційних методів діяльності. Адже сфера публічного управління повинна реагувати на трансформації сьогодення, долаючи технологічне відставання шляхом системного впровадження нововведень у діяльність органів публічного управління.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання; військові адміністрації; кадрове забезпечення; кадрова політика; правовий режим воєнного стану.

Постановка проблеми та її актуальність. Згідно Указу Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 р. з 05 години 30 хвилин у державі було введено воєнний стан [1]. Суб'єктам

публічного управління було запроваджено особливі умови діяльності, що визначають комплекс заходів і повноважень, якими повинна бути забезпечена ефективна оборона України, за-

хист безпеки населення та інтересів держави. Такий крок з введення на всій території України правового режиму воєнного стану є безпрецедентним для нашої держави та запроваджено уперше за роки державної незалежності.

В умовах воєнного стану, для здійснення керівництва у сфері забезпечення оборони, громадської безпеки і порядку, згідно Указу Президента України № 68/2022 від 24.02.2022 р. на всій території України утворено 24 обласні військові адміністрації, а голови цих державних адміністрацій набули статусу начальників військових адміністрацій [2]. Окрім того, на базі існуючих районних державних адміністрацій утворено й відповідні районні військові адміністрації, а їхнім головам надано статус начальника цих органів. Також на території України утворено понад 100 військових адміністрацій населених пунктів, які виконують функції місцевого самоврядування на відповідних територіях.

З початку повномасштабного вторгнення, в Україні імплементовано комплекс заходів з утворення тимчасових державних органів – «військових адміністрацій», діяльність яких спрямована на забезпечення спільно з військовим командуванням запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану. Проте, наразі жодним нормативно-правовим документом не врегульовано питання визначення статусу по відношенню до посадових осіб військових адміністрацій, утворених на виконання Закону України «Про правовий режим воєнного стану» № 389-VIII від 12.05.2015 р. [3], що є обставиною, яка перешкоджає належній організації кадрового забезпечення в таких інституціях.

З метою створення державою чіткого та виваженого механізму регулювання процесу кадрового забезпечення, що відбувається в утворених на виконання вищезазначеного Закону військових адміністраціях, організації комплексу дій, направлених на пошук нових кадрів, необхідно забезпечити належної якості нормативно-правове підґрунтя, при чому особливе значення належить адміністративно-правовим принципам і нормам, через які повинні встановлюватися конкретні та зрозумілі механізми ре-

гулювання даного процесу. Така потреба існує з метою гарантування захищеності прав працівників військових адміністрацій, а з іншого – забезпечення чіткого механізму діяльності військових адміністрацій за цим напрямком.

Тож, в умовах, коли наша країна зіштовхувалася з всеохоплюючою прямою військовою агресією, питання створення чіткого та виваженого механізму регулювання процесу кадрового забезпечення у військових адміністраціях набувають особливої актуальності та науково-практичної значущості.

Аналіз досліджень і публікацій з проблеми. Підґрунтям даного наукового дослідження стали науково-теоретичні напрацювання вітчизняних та зарубіжних фахівців з публічного управління та адміністрування, а також сфері юриспруденції в цілому. У сучасний період проблеми, пов'язані з кадровим забезпеченням в цілому та реалізації кадрової політики, зокрема, знаходять відображення у працях таких вчених як М. Джавідан, П. Дорфман, В. Дулгер, П. Євдокимов, А. Колодій, С. Мельник, Н. Обушна, В. Петринська, Р. Хаус та ін.

Метою статті є обґрунтування об'єктивної необхідності та особливостей модернізації кадрового забезпечення, а також формування пропозицій щодо удосконалення адміністративно-правового регулювання процесу кадрового забезпечення у військових адміністраціях як ключового елемента функціонування інституції, основними завданнями якої є здійснення заходів правового режиму воєнного стану, спрямованих на оборону, цивільний захист, громадську безпеку і порядок, охорону прав, свобод і законних інтересів громадян.

Виклад основного матеріалу дослідження. Від початку ухвалення в 1991 році Акта проголошення незалежності України [4], яким проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України та до моменту повномасштабного вторгнення держави агресора у лютому 2022 року, сучасна Україна пройшла шлях, за підсумками якого мала позбутися спадку радянської партійної номенклатури, головним завданням якої було управління економікою за допомогою імплементатції рішень комуністичної партії про виро-

бництво та розподіл ресурсів у всіх галузях народного господарського комплексу, продиктованих офіційною лінією партії.

Протягом періоду незалежності України внаслідок недосконалої кадрової політики держави виникали негативні явища у суспільстві, які врешті знайшли відображення у надзвичайно низькій позиції України у світових рейтингах конкурентоспроможності. Так, цілком погоджуючись з позицією Н. Обушної та В. Петринської, варто зазначити, що ефективне реформування системи державної служби та управління людськими ресурсами можливе лише за умови модернізації радикальним шляхом. Насамперед це обумовлюється потребою у подоланні наслідків ліквідації адміністративно-командної системи і заміни старої ідеології, сутність якої полягає у домінуванні держави над людиною, а також забезпеченні органів державної влади новими патріотично налаштованими управлінськими кадрами, здатними компетентно, високопрофесійно та ініціативно виконувати покладені на них обов'язки [5, с. 159].

Окрім того А. Колодій доцільно вказує, що відсутність успіху в процесах реформування на попередніх етапах розвитку України протягом років незалежності пояснюється здійсненням трансформації без модернізації, половинчастістю заміни та викривленням змін. Враховуючи такий негативний досвід, увагу потрібно зосереджувати на доведенні до кінця необхідних заміни і трансформацій, продовження і закріплення їх реформами, спрямованими на модернізацію [6]. Погоджуючись з думкою вченого, варто зазначити, що суспільно-політичні перетворення, в тому числі і зміни в секторі забезпечення діяльності військових адміністрацій, без використання модернізаційного підходу будуть малоефективними, не сприятимуть розвитку тих соціальних інститутів та суспільних відносин, які виникають в сучасних умовах.

Правові засади і гарантії здійснення громадянами України права розпоряджатися своїми здібностями до продуктивної і творчої праці визначаються Кодексом законів про працю України, який затверджений ще в 1971 році Законом Української радянської соціалістичної республіки [7]. Зазначений нормативно-правовий акт

важко назвати таким, який здатний повноцінно регулювати процеси, які відбуваються в Україні в XXI столітті. Хоча протягом періоду незалежності України, Верховною Радою України впроваджено низку змін, які мали на меті осучаснити цей важливий документ.

Нині на комплекс дій, направлених на пошук нових кадрів, впливає військова агресія, що безумовно є найважчим викликом в новітній історії нашої країни. Запуск державою процесу створення інклюзивних робочих місць у новоутворених військових адміністраціях, нехтуючи запровадженням чіткого та виваженого механізму регулювання процесу кадрового забезпечення у військових адміністраціях, може спричинити ризики з невиконання завдань, які Законом України «Про правовий режим воєнного стану» покладені на військові адміністрації.

Відповідь на питання «що таке військові адміністрації?» дає Закон України «Про правовий режим воєнного стану» № 389-VIII від 12.05.2015 р., відповідно до якого військові адміністрації – це тимчасові державні органи, утворені на територіях, на яких введено воєнний стан, для забезпечення дії Конституції та законів України, забезпечення разом із військовим командуванням запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану, оборони, цивільного захисту, громадської безпеки і порядку, захисту критичної інфраструктури, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян [3].

Досліджуючи питання, які засади здійснення кадрового забезпечення впроваджено у військових адміністраціях в порівнянні з тим, як кадрове забезпечення здійснювалося в місцевих державних адміністраціях та в органах місцевого самоврядування, на базі яких й утворено такі тимчасові державні органи, стає очевидним, що наразі в правовому полі жодним чином не регульовано питання «а хто ж такі працівники військових адміністрацій?», «який вони мають правовий статус?», «на яких принципах базується їх діяльність?».

Оскільки законодавством дано визначення, що військові адміністрації – це тимчасові державні органи, варто відзначити що в Україні влада на місцях представлена місцевими держа-

вними адміністраціями та органами місцевого самоврядування. Правовий статус працівників таких органів регламентується Законом України «Про державну службу» [8] та Законом України «Про службу в органах місцевого самоврядування» [9], відповідно. За своїм правовим статусом ці тимчасові органи відносяться до розпорядницько-виконавчих органів. А тому до них можна застосовувати загальну характеристику органів державного управління як розпорядницьких та виконавчих органів державної влади, але використовуючи методи, властиві військовому управлінню. Компетенція військових адміністрацій передбачає здійснення лише тих дій, які безпосередньо засновані на законі або є наслідком необхідності виконання законів. Проте, будучи розпорядницькими, органи військової адміністрації наділені відповідно до принципу централізації керівництва ще й правами нормотворчості, що дозволяє їм встановлювати нові правила, видавати на основі законодавства та в межах певних повноважень обов'язкові для виконання підлеглими органами та посадовими особами нормативні та індивідуальні акти управління, які спрямовані на запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану [10, с. 37].

Слід зазначити, що Законами України «Про державну службу» та «Про службу в органах місцевого самоврядування» визначено умови реалізації громадянами України права на державну службу та службу в органах місцевого самоврядування, регламентовано порядок прийняття на таку службу та її припинення. Врегульовано статус, права та обов'язки, а також правові гарантії проходження державної служби та служби в органах місцевого самоврядування. Проводячи паралелі адміністративно-правового регулювання між державною службою, службою в органах місцевого самоврядування та службою у військових адміністраціях вбачається, що служба у військових адміністраціях не має адміністративно-правового підґрунтя, здатного регулювати реально існуючі відносини на публічній службі у військових адміністраціях.

Як вважає П. Євдокимов, принципами кадрового забезпечення органів публічної адміністрації в Україні є обумовлені рівнем соціального,

економічного, технічного і політичного розвитку суспільства та держави, закріплені в законодавстві базові положення, які відображають сутність та значення кадрового забезпечення, характеризують його зміст і структуру, а також визначають форми та методи діяльності з кадрового забезпечення, і створюють умови для функціонування органів публічної адміністрації в напрямку сприяння дотриманню прав, свобод і законних інтересів особи в державі [11, с. 192]. Погоджуючись з даними висновками, слід вказати, що закріплення принципів кадрового забезпечення повинне здійснюватися, в першу чергу, на рівні закону, оскільки лише таким чином ці керівні начала набувають сили обов'язкового регулятора діяльності кадрового забезпечення. Зокрема, вони можуть існувати у вигляді норм-принципів [12, с. 8-9], а для підсистеми, якою є кадрове забезпечення, також можуть бути виявлені з аналізу загальногалузевих норм [11, с. 40]. Тобто, принципи кадрового забезпечення, в тому числі і військової адміністрації, чинять свій вплив в якості системного утворення, адже саме вони лежать в основі кадрового забезпечення як різновиду управлінської діяльності. Важливо наголосити, що системоутворюючими є норми-принципи різної сфери дії, які умовно можна поділяти на загальні та спеціальні, які визначають як цільове та функціональне призначення, так і конкретні організаційні та процесуальні засади.

Так, одним із основоположних аспектів системи управління якістю кадрового забезпечення є контроль [11, с. 171-172]. При цьому засобом вдосконалення даного виду управління виступає моніторинг ефективності діяльності органів публічної адміністрації та їх посадових осіб на основі систематичного комплексного аналізу результатів їх діяльності [13, с. 8]. Враховуючи такі теоретичні напрацювання, доцільно здійснювати ряд заходів для ефективного функціонування системи управління якістю кадрового забезпечення військових адміністрацій в Україні. Наприклад, мова йде про проведення дослідження вимог споживачів результатів діяльності; створення єдиного базового комплексу нормативних вимог рівня та змісту професійно важливих якостей

працівників військових адміністрацій; розроблення додаткових нормативних вимог та характеристики якостей зазначених працівників; вдосконалення існуючої системи реагування шляхом виявлення та усунення невідповідностей людських ресурсів публічного управління від встановлених стандартів, вимог, характеристик тощо.

Слушною є позиція С. Мельника, що «перспективним напрямом досліджень для вітчизняної юридичної науки є напрацювання пропозицій щодо додаткових гарантій дотримання прав особи у діяльності військових адміністрацій в умовах воєнного стану» [14]. Разом з тим необхідно акцентувати, що якісне кадрове забезпечення у військових адміністраціях безпосередньо пов'язано з імплементацією адміністративно-правових засад, які здатні налагодити процес із залучення кваліфікованих кадрів.

Висновки. На сучасному етапі розбудови української держави важливим для проведення модернізації публічно-правових відносин в Україні в контексті побудови стратегії під час війни є створення прозорої системи кадрового забезпечення у військових адміністраціях, вдосконалення рівня ефективності й результативності їх діяльності. Оскільки одним з ключових аспектів для розвитку військової адміністрації є кадрове забезпечення, а досягнення поставлених перед військовими адміністраціями завдань, залежить від відповідної кваліфікації їх персоналу, дисципліни, командної роботи, здатності до професійного зростання. Досягти якісних змін в процесі реформування публічного управління можна лише за умови впровадження інноваційних методів діяльності. Адже сфера публічного управління повинна реагувати на трансформації сьогодення [15], долаючи технологічне відставання шляхом системного впровадження нововведень у діяльність органів публічного управління.

Проведений аналіз зазначеної проблематики показав, що на рівні законодавства зміст принципів адміністративно-правового регулювання кадрового забезпечення у військових адміністраціях належним чином не закріплено. Врегулювання кадрового забезпечення у війсь-

кових адміністраціях потребує подальшого дослідження, зокрема у зв'язку із незначною кількістю наукових праць вітчизняних науковців з даного питання та необхідністю розробки теоретичних положень щодо впровадження змін у законодавство, які дозволять впровадити порядок регулювання процесу кадрового забезпечення та безперервне функціонування військових адміністрацій в умовах воєнного стану.

Література

1. Про введення воєнного стану в Україні: Указ Президента України № 64/2022 від 24 лют. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text> (дата звернення: 02.03.2024).
2. Про утворення військових адміністрацій: Указ Президента України № 68/2022 від 24 лют. 2022 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/68/2022#Text> (дата звернення: 02.03.2024).
3. Про правовий режим воєнного стану: Закон України № 389-VIII від 12 трав. 2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> (дата звернення: 02.03.2024).
4. Про проголошення незалежності України: пост. Верхов. Ради УРСР № 1427-XII від 24 сер. 1991 р. Від. Верх. Ради України. 1991. № 38. Ст. 502.
5. Обушна Н.І., Петринська В.В. Модернізація державної служби та управління людськими ресурсами в Україні: об'єктивна необхідність та особливості реалізації. *Наукові перспективи*. 2021. № 4. С. 148-162.
6. Колодій А.Ф. Парадигми змін і сучасний політичний процес в Україні. ЛПІДУ, 2014 року. URL: <https://political-studies.com/wp-content/uploads/2014/03/change-paradigms-modernukraine.ppt> (дата звернення: 02.03.2024).
7. Кодекс законів про працю України: Закон України № 322-08 від 10 груд. 1971 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text> (дата звернення: 02.03.2024).
8. Про державну службу: Закон України № 889-VIII від 10 груд. 2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text> (дата звернення: 02.03.2024).
9. Про службу в органах місцевого самоврядування: Закон України № 2493-III від 07 чер.

2001 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2493-14#Text> (дата звернення: 02.03.2024).

10. Дулгер В.В. Військові адміністрації як тимчасові державні органи з елементами військової організації управління у складі сектору безпеки й оборони України. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2018. № 4. Ч. 2. С. 33-37.

11. Євдокимов П.В. Адміністративно-правове регулювання реалізації кадрового забезпечення в органах публічної адміністрації в Україні: дис., канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2020. 237 с.

12. Афонін Е.А., Балакірева О.М. Функціональна і компетентнісна готовність державних службовців України до здійснення публічного адміністрування в умовах демократії. *Український соціум*. 2015. № 1 (52). С. 7-22.

13. House R., Javidan M., Hanges P., Dorfman P. Understanding Cultures and Implicit Leadership Theories across the Globe : an Introduction to Project GLOBE. *Journal of World Business*. 2002. № 37. P. 3-10.

14. Мельник С.М. Адміністративно-правовий статус військових адміністрацій в Україні в умовах правового режиму воєнного стану. *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2022. № 6. С. 100-104.

15. Матвейчук Л.О. Соколова О.М. Інноваційний підхід у розвитку електронного формату в публічному управлінні України. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2016. № 6. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=974> (дата звернення: 02.03.2024).

Refereces

1. Pro vvedennia voiennoho stanu v Ukraini: Ukaz Prezydenta Ukrainy № 64/2022 vid 24 liut. 2022 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text> (data zvernennia: 02.03.2024).

2. Pro utvorennia viiskovykh administratsii: Ukaz Prezydenta Ukrainy № 68/2022 vid 24 liut. 2022 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/68/2022#Text> (data zvernennia: 02.03.2024).

3. Pro pravovyi rezhym voiennoho stanu: Zakon Ukrainy № 389-VIII vid 12 trav. 2015 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> (data zvernennia: 02.03.2024).

4. Pro proholoshennia nezalezhnosti Ukrainy: post. Verkhov. Rady URSR № 1427-KhII vid 24 serp. 1991 r. Vid. Verkh. Rady Ukrainy. 1991. № 38. St. 502.

5. Obushna N.I., Petrynska V.V. Modernizatsiia derzhavnoi sluzhby ta upravlinnia liudskymy resursamy v Ukraini: obiektyvna neobkhdnist ta osoblyvosti realizatsii. *Naukovi perspektyvy*. 2021. № 4. S. 148-162.

6. Kolodii A.F. Paradyhmy zmin i suchasnyi politychni protses v Ukraini. LRIDU, 2014 roku. URL: <https://political-studies.com/wp-content/uploads/2014/03/change-paradigms-modernukraine.ppt> (data zvernennia: 02.03.2024).

7. Kodeks zakoniv pro pratsiu Ukrainy: Zakon Ukrainy № 322-08 vid 10 hrud. 1971 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text> (data zvernennia: 02.03.2024).

8. Pro derzhavnu sluzhbu: Zakon Ukrainy № 889-VIII vid 10 hrud. 2015 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/889-19#Text> (data zvernennia: 02.03.2024).

9. Pro sluzhbu v orhanakh mistsevoho samovriadvannia: Zakon Ukrainy № 2493-III vid 07 cher. 2001 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2493-14#Text> (data zvernennia: 02.03.2024).

10. Dulher V.V. Viiskovi administratsii yak tymchasovi derzhavni orhany z elementamy viiskovoi orhanizatsii upravlinnia u skladi sektoru bezpeky y oborony Ukrainy. *Pivdennoukrainskyi pravnychi chasopys*. 2018. № 4. Ch. 2. S. 33-37.

11. Ievdokymov P.V. Administratyvno-pravove rehuliuвання realizatsii kadrovoho zabezpechennia v orhanakh publichnoi administratsii v Ukraini: dys., kand. yuryd. nauk: 12.00.07. Zaporizhzhia, 2020. 237 s.

12. Afonin E.A., Balakirieva O.M. Funktsionalna i kompetentnisna hotovnist derzhavnykh sluzhbovtiv Ukrainy do zdiisnennia publichnoho administruvannia v umovakh demokratii. *Ukrainskyi sotsium*. 2015. № 1 (52). S. 7-22.

13. House R., Javidan M., Hanges P., Dorfman P. Understanding Cultures and Implicit Leadership Theories across the Globe: an Introduction to Project GLOBE. *Journal of World Business*. 2002. № 37. P. 3-10.

14. Melnyk S.M. Administratyvno-pravovyi status viiskovykh administratsii v Ukraini v umovakh pravovoho rezhymu voiennoho stanu. *Dniprovskiy naukovyi chasopys publichnoho upravlinnia, psykholohii, prava*. 2022. № 6. S. 100-104.

15. Matveichuk L.O. Sokolova O.M. Innovatsiyni pidkhid u rozvytku elektronnoho formatu v publichnomu upravlinni Ukrainy. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. 2016. № 6. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=974> (data zvernennia: 02.03.2024).

Lyudmila Shapenko, Anton Liadnov, Olexandra Liadnova

IMPLEMENTATION OF PERSONNEL POLICY BY MILITARY ADMINISTRATIONS UNDER CONDITIONS OF MARTIAL LAW

National Aviation University
Liubomyra Huzara Avenue, 1, 03058, Kyiv, Ukraine
E-mail: shapenkol@ukr.net

*The purpose of the article is to justify the objective necessity and special aspects of modernizing the provision of personnel, as well as to form proposals for improving the administrative and legal regulation of the personnel provision process in military administrations as a key element of the functioning of the institution, the main tasks of which include implementing measures of the legal regime of martial law, defense, civil protection, public safety and order, protection of rights, freedoms, and legitimate interests of citizens. **Research methods:** the methodological basis of the research consisted of general scientific and special legal methods of cognition, in particular dialectical and system-functional methods, which allowed analyzing the priority directions of modernization of public-legal relations in Ukraine, primarily in terms of improving the provision of personnel in military administrations. **The result** of the proposed scientific work is the development of theoretical provisions, based on which it is determined that at the present stage of building the Ukrainian state, the priority direction for conducting innovative modernization of public-legal relations in Ukraine in the context of building a strategy during the war is the creation of a transparent system of the provision of personnel in military administrations, improving the level of efficiency and effectiveness of their activities. Since one of the key aspects for the development of military administration is the provision of personnel, the achievement of tasks set before military administrations depends on the appropriate qualification of their personnel, discipline, teamwork, and ability for professional growth. **Discussion:** qualitative changes in the process of public administration reform can only be achieved by implementing innovative activity methods. After all, the sphere of public administration must respond to today's transformations, overcoming technological underdevelopment through systematic implementation of innovations in the activities of public administration bodies.*

***Key words:** administrative and legal regulation; military administrations; the provision of personnel; personnel policy; legal regime of martial law.*

Стаття надійшла до редакції 06.03.2024